

הנסתר חקיקה של ציור אחד נסתר, קדש קדשים, בנין עמק שיצא מתוך המחשבה ונקראת מ"י תחלה [נ"א ראשית] לבנין. עומד ולא עומד. עמק ונסתר בשם. לא נקרא אלא מ"י. רצה להתגלות ולהקרא בשם [הזוה], והתלבש בלבוש יקר שמאיר וברא אלה, ועלה אלה בשם. התחברו האותיות אלו באלו, ונשלמו בשם אלהים (מ"י+אלה). וטרם שברא אלה, לא עלה בשם אלהים, והם שחטאו בעגל [נ"א בעולם], ועל סוד זה אמרו (שמות לב) אלה אלהיך ישראל.

וכמו שמשפתך מ"י באלה, כף הוא השם שמשפתך תמיד, ובסוד הזה התקיים העולם. ופרח אליהו ולא ראיתי אותו, וממנו ידעתי הדבר [הזוה] [שהשפתך] על הסוד והסתר שלה. בא רבי אלעזר וכל החברים והשתטחו לפניו. בכו ואמרו, אלמלא לא באנו לעולם אלא לשמע את זה די.

אמר רבי שמעון, על זה השמים וצבאם נבראו במ"ה, שכתוב (תהלים ח) פי ארצה שמיך מעשה אצבעתיך וגו'. וכתוב (שם) מ"ה אדיר שמיך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים. על השמים הוא לעלות בשם, משום שברא אור לאורו והתלבש זה בזה ועלה בשם עליון. ועל פן בראשית ברא אלהים - זה אלהים העליון, שהרי מ"ה לא היה כף ולא נבנה.

א"ל, בשעה שנמשכו האותיות הללו [מאלו] אל"ה מלמעלה למטה. והאם הלוחה לבת בגדיה וקשטה אותה בתכשיטה. ומתי קשטה אותה בתכשיטה פראוי? בשעה שנראו לפניו כל זכר, שכתוב (שמות כג) אל פני האדון

קדישין בניינא עמיקא דנפק מגו מחשבה ואקרי מ"י שירותא (נ"א ראשית) לבניינא. קיימא ולא קיימא. עמיק וסתים בשמא. לא אקרי אלא מ"י. בעא לאתגלייא ולא תקרי בשמא (דא) ואתלבש בלבוש יקר דנהיר וברא אלה, וסליק אל"ה בשמא. אתחברון אתון אלין באלין ואשתלים בשמא אלהים. ועד לא ברא אלה לא סליק בשמא אלהים. ואנון דחבו בעגלא (נ"א בעלמא). על רזא דנא אמרו (שמות לב) אלה אלהיך ישראל.

וכמה דאשתתף מ"י באלה, הכי הוא שמא דאשתתף תדיר. וברזא דא אתקיים עלמא. ופרח אליהו ולא חמינא ליה. ומניה ידענא מלה דאוקימנא על רזא וסתרא דילה. אתא רבי אלעזר וכלהו חברייה ואשתטחו קמיה. בכו ואמרו אלמלא לא אתינא לעלמא אלא למשמע דא די.

אמר רבי שמעון על דא שמיא וחיליהון במ"ה אתבריאו, דכתיב (תהלים ח) פי ארצה שמיך מעשה אצבעותיך וגו' וכתוב (תהלים ח) מ"ה אדיר שמיך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים, על השמים איהו לסלקא בשמא. בגין דברא נהורא לנהוריה ואתלבש דא בדא וסליק בשמא עלאה. ועל דא בראשית ברא אלהים, דא אלהים עלאה, דהא מ"ה לא הוי הכי ולא אתבני.

א"ל בשעתא דאתמשכן אתון אלין (מאילין) אל"ה מלעילא לתתא. ואמא אוזיפת לברתא מאנהא וקשיטא לה בקישוטהא. ואימתי קשיטא לה בקישוטהא כדקא חזי. בשעתא דאתחזון קמה כל דכורא, דכתיב, אל פני האדון יי, ודא אקרי אדון כמה (שמות כג)

דַּאת אָמַר, (יהושע ג) הִנֵּה אַרוֹן הַבְּרִית אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ. כִּדִּין נִפְקֵת ה' וְאָעִילַת י', וְאִתְקַשְׁיטַת בְּמַאֲנֵי דְכוּרָא לְקַבְּלֵיהוֹן דְּכָל דְּכַר בִּישְׂרָאֵל. וְאִתְוֹן אַחֲרֵינֵין מְשַׁכְּן לֹון יִשְׂרָאֵל מְעִילָא לְגַבֵּי אֲתַר דָּא (תהלים מב) אֵלֶּה אֲזַכְּרֶה.

אֲדַכְּרֵנָא בְּפוּמַאי וְשְׁפִיכְנָא דְּמַעְאֵי (ברעות נפשי בנין לְאִמְשַׁבָּא אַתְוֹן אֵלֵינוּ) וְכִדִּין אֲדָדִם מְעִילָא עַד בֵּית אֱלֹהִים, לְמַהוּי אֱלֹהִים כְּגִוּוֹנָא דִּילֵיהּ. וּבְמַאי, (תהלים מב) בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הֵמוֹן חוֹגֵג.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר שְׁתִּיקָא דִּילֵי כְּנָא מְקַדְּשָׁא לְעִילָא וּבְנָא מְקַדְּשָׁא לְתַתָּא. וּבְוֹדַאי מְלָה בְּסֻלַּע מְשִׁתּוּקָא בְּתַרִּין. מְלָה בְּסֻלַּע מַה דְּאִמְרֵנָא וְאִתְעַרְנָא בֵּיהּ, מְשִׁתּוּקָא בְּשִׁתִּים מַה דְּשְׁתִּיקְנָא דְּאִבְרוּ וְאִיבְנוּ תַרִּין עֲלָמִין כְּחָדָא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן מְכָאן וּלְהֵלָאָה שְׁלִימוּ דְּקָרָא, דְּכַתִּיב, (ישעיה מ) הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר צְבָאָם, תַרִּין דְּרַגִּין אַנּוּן דְּאִיֶּצְטְרִיף לְמַהוּי רְשִׁים כָּל חַד מִינֵיהוּ. חַד דָּא דְּאִתְמַר מ"ה. וְחַד מ"י. דָּא עֲלָאָה וְדָא תַתָּאָה. דָּא עֲלָאָה רְשִׁים וְאָמַר הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר צְבָאָם, הַמוֹצִיא הֵהוּא דְּאִשְׁתַּמּוּדַע וְלִית כְּוֹתִיָּהּ. כְּגִוּוֹנָא דָּא הַמוֹצִיא לְחַם מִן הָאָרֶץ. הַמוֹצִיא הֵהוּא דְּאִשְׁתַּמּוּדַע דָּא דְּרַגָּא תַתָּאָה, וְכֻלָּא חַד. בְּמִסְפָּר שְׁתִּין רַבּוּא אַנּוּן דְּקִיִּמִין כְּחָדָא, וְאִפִּיקוּ חִילִין לְזִינֵיהוּ דְּלִית לֹון חֲשִׁבְנָא.

(נ"א כְּגִוּוֹנָא דָּא) לְכֻלָּם, בֵּין אַנּוּן שְׁתִּין, בֵּין כָּל חִילִין דִּילְהוֹן, בְּשֵׁם יְקָרָא. מָאֵי בְּשֵׁם יְקָרָא. אֵי תִימָא דְּקָרָא לֹון בְּשִׁמְהֵהוֹן, לָאוּ הִכִּי הוּא, דָּאָם כֵּן בְּשֵׁמוּ מִיבְעֵי לֵיהּ. אֵלֶּה בְּזִמְנָא דְּדַרְגָּא דָּא לָא סְלִיק בְּשִׁמָּא (לְעִילָא) וְאִקְרִי מ"י, לָא אוֹלִיד וְלָא אִפִּיק טְמִירִין לְזִינֵיהּ אַף עַל גַּב דְּכֻלְהוּ הוּוּ טְמִירִין בֵּיהּ. כִּיּוֹן דְּבָרָא אֵל"ה וְאִסְתַּלַּק בְּשִׁמְיָהּ וְאִקְרִי

ה'. וְזֶה נִקְרָא אֲדוֹן, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (יהושע ג) הִנֵּה אַרוֹן הַבְּרִית אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ. וְאִזּוּ יִצְאָה ה' וְנִכְנְסָה י', וְהִתְקַשְׁטָה בְּכֻלִּים שֶׁל זָכָר כְּנִגְדָם שֶׁל כָּל זָכָר בִּישְׂרָאֵל.

וְאוֹתֵינוּ אַחֲרוֹת מוֹשְׁכִים אוֹתָם יִשְׂרָאֵל מִלְמַעְלָה לְמִקּוֹם הַזֶּה. (תהלים מב) אֵלֶּה אֲזַכְּרֶה. אֲזַכִּיר בְּפִי וְאֶשְׁפָּף דְּמַעוֹתַי [כְּרַעוֹן נֶפֶשׁ כְּרִי לְחַמְשֵׁי הָאוֹתֵינוּ הַלְלוּ], וְאִזּוּ אֲדָדִם מִלְמַעְלָה עַד בֵּית אֱלֹהִים, שְׁיִהִי אֱלֹהִים כְּמוֹ שֶׁהוּא. וּבְמַה? (שם) בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הֵמוֹן חוֹגֵג.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הַשְׁתִּיקָה שְׁלֵי כְּנֵתָה מְקַדֵּשׁ לְמַעְלָה וּכְנֵתָה מְקַדֵּשׁ לְמַטָּה, וּבְוֹדַאי דְּבוּר בְּסֻלַּע וְשְׁתִּיקָה בְּשִׁתִּים. מְלָה בְּסֻלַּע - מַה שְׁאִמְרַתִי וְהִתְעוֹרְרַתִי בּוֹ, שְׁתִּיקָה בְּשִׁתִּים - מַה שְׁשִׁתְּקַתִּי שְׁנִכְרָאוּ וְנִכְנְנוּ שְׁנֵי עוֹלָמוֹת יַחַד.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מְכָאן וְהֵלָאָה שְׁלֵמוֹת הַכְּתוּב, שְׁכַתוּב (ישעיה מ) הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר צְבָאָם. שְׁתֵּי דְרַגּוֹת הֵן שְׁצַרִּיף לְהִיּוֹת רְשׁוּמָה כָּל אַחַת מֵהֶן. אַחַת זֶה שְׁנֵאמַר מ"ה, וְאַחַת מ"י. זֶה עֲלִיוֹנָה וְזֶה תַתְּוֹנָה. זֶה הַעֲלִיוֹנָה רְשׁוּמָה, וְאוֹמַר הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר צְבָאָם. הַמוֹצִיא - אוֹתוֹ הַנוֹדַע וְאִין כְּמוֹתוֹ. כְּמוֹ זֶה הַמוֹצִיא לְחַם מִן הָאָרֶץ. הַמוֹצִיא - הֵהוּא שְׁנוֹדַע. זֶה הַדְּרַגָּה הַתַּתְּוֹנָה, וְהַכֹּל אַחַד. בְּמִסְפָּר - שְׁשִׁים רַבּוּא הֵם שְׁעוּמָדִים יַחַד, וְהוֹצִיאוּ צְבָאוֹת לְמִינֵיהֶם שְׁאִין לָהֶם חֲשִׁבוֹן.

[נ"א כְּמוֹ זֶה]. לְכֻלָּם - בֵּין אוֹתָם הַשְּׁשִׁים, בֵּין כָּל צְבָאוֹתָם - בְּשֵׁם יְקָרָא. מַה זֶה בְּשֵׁם יְקָרָא? אִם תֵּאמַר שְׁקָרָא לָהֶם בְּשִׁמְתֵיהֶם - זֶה אֵינוֹ כֶּף, שְׂאֵם כֶּף, הִנֵּה צַרִּיף לְהִיּוֹת בְּשִׁמוֹ. אֵלֶּה בְּזִמְן שֶׁהַדְּרַגָּה הַזֹּאת לֹא עוֹלָה בְּשֵׁם

[למעלה] ונקראת מ"י, לא מולידה ולא מוציאה נסתרים למינה, אף על גב שכלם היו טמונים בה. כיון שברא אלה והתעלה בשמו ונקרא אלהים, אז בכח השם הזה הוציא אותם בשלמות. וזה הוא בשם יקרא, באותו השם שלו קרא והוציא כל מין ומין שיתקמו בשלמותו. כמו זה (שמות לא) וראה קראתי בשם. הזכרתי שמי שיתקיים בצלאל על קיום שלמותו.

(ישעיה מ) מרב אונים. מה זה מרב אונים? זה ראש הדרגות, שעולים בו כל הדרגות ועליהם בו בדרך נסתר. ואמין כח - זה סוד העולם העליון שהתעלה בשם אלהים כמו שאמרנו. איש לא נעדר - מאותם ששים רבוא שהוציא בכח השם. ומשום שאיש לא נעדר, בכל מקום שמתו ישראל ונענשו בחטאייהם, נמנו ולא נעדר מאותם ששים רבוא אפלו אחד כדי להיות הפל צורה אחת. כמו שאיש לא נעדר למעלה, אף כף לא נעדר למטה.

בראשית. רב המנונא הנקן אמר, מצאנו אותיות בהפוך. בי"ת בהתחלה ואחר כך. ב' בהתחלה - הינו בראשית. ברא לאחר מכן. אל"ף בהתחלה ואחר כך. אל"ף בהתחלה - הינו אלהים, את לאחר מכן. אלא כשרצה הקדוש ברוך הוא לעשות את העולם, כל האותיות היו נסתרות. ואלפים שנה טרם שברא את העולם היה מסתכל הקדוש ברוך הוא ומשתעשע בהם.

כשרצה לברא את העולם, באו לפניו כל האותיות מסופם לראשם. התחילה האות ת' להכנס בראש. אמרה: רבון העולמים, נוח לפניך לברא בי את העולם, שאני תשלום חותם שלך אמ"ת, ואתה נקראת אמ"ת, ראוי למלך [אמת] להתחיל באות

אלהים, פדין בחילא דשמא דא אפיק לון בשלימו, ודא הוא בשם יקרא, בההוא שם דיליה קרא ואפיק כל זינא וזינא לאתקיימא בשלימותיה. פגוונא דא (שמות לא) וראה קראתי בשם. אדפרנא שמי לאתקיימא בצלאל על קיום אשלמותיה.

מרוכ אונים, (ישעיה מ) מאי מרוכ אונים, דא ריש דרגין, דסליקו ביה כל רעותין ואסתלקו ביה (דף ב ע"ב) בארז סתים. ואמין פח דא רזא דעלמא עלאה דאסתלק בשם אלהים פדקאמרן. איש לא נעדר מאנון שתין רבוא דאפיק בחילא דשמא. ובגין דאיש לא נעדר, בכל אתר דמיתו ישראל ואתענשו בחוביהו אתמנון ולא אעדר מאנון שתין רבוא אפילו חד. בגין למהוי כלל דיוקנא חדא. כמה דאיש לא נעדר לעילא, אוף הכי לא נעדר לתתא.

בראשית, רב המנונא סבא אמר, אשפחן אתוון בהפוכא. בי"ת בקדמיתא ולבתר. ב' בקדמיתא היינו בראשית. ברא לבתר. אל"ף בקדמיתא ולבתר. אל"ף בקדמיתא היינו אלהים. את לבתר. אלא פד בעא קדשא ברין הוא למעבד עלמא, כל אתוון הוו סתימין, ותריז אלפין שנין עד דלא ברא עלמא הוה מסתכל קדשא ברין הוא ואשתעשע בהו.

בד בעא למברי עלמא, אתו כל אתוון קמיה מסופא ארישייהו. שריאת את ות למיעל ברישא, אמרה, רבון עלמין ניחא קמך למברי בי עלמא, דאנא חותמא דגושפנא דילך אמ"ת, ואת אתקריאת אמ"ת, יאות

לְמַלְפָּא (אמת) לְמִשְׁרֵי בָאוֹת אֲמִ"ת וּלְמַבְרֵי בִי עֲלֵמָא. אָמַר לָהּ קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, יָאוֹת אַנְתָּ וְזַפְאָה אַנְתָּ, אֲלֵא לִית אַנְתָּ פְדָאי לְמַבְרֵי בְּךָ עֲלֵמָא, הוּאִיל וְאַנְתָּ זְמִינָא לְמַהוּי רָשִׁים עַל מְצַחִין דְּגוּבְרִין מְהִימְנִין דְּקִיִּימוּ אורִיתָא מֵאֲל"ף וְעַד תִּי"ו, וּבְרַשִׁימוּ דִּילָךְ יְמוֹתוֹן. וְעוֹד דְּאַנְתָּ חוֹתְמָא דְמוֹת. הוּאִיל וְאַנְתָּ פְּךָ, לִית אַנְתָּ פְדָאי לְמַבְרֵי בְּךָ עֲלֵמָא. מִיַּד נְפַקְתָּ. עֲאֲרַת אַתְּ שׁ קַמִּיה, אֲמַרְהָ קַמִּיה, רַבּוֹן עֲלֵמִין, נִיחָא קַמְךָ לְמַבְרֵי בִי עֲלֵמָא, דְּבִי אַתְקֵרִי שְׁמֵךְ שְׁד"י, וְיָאוֹת לְמַבְרֵי עֲלֵמָא בְּשֵׁמָא קַדִּישָׁא. אָמַר לָהּ, יָאוֹת אַנְתָּ, וְטַב אַנְתָּ וְקָשׁוּט אַנְתָּ, אֲבָל הוּאִיל וְאַתְוּוֹן דְּזִיוִּפָּא נְטֻלִין לָךְ לְמַהוּי עַמְהוֹן, לָא בְּעִינָא לְמַבְרֵי בְּךָ עֲלֵמָא, דְּבַגִּין דְּלֵא יִתְקִיִּים שְׁקָרָא, אֲלֵא אִי יִטְלוֹן לָךְ קַ ר .

מִכָּאֵן מָאן דְּבַעֵי לְמִימַר שְׁקָרָא יִטּוֹל יִסּוּדָא דְקָשׁוּט בְּקַדְמִיתָא וּלְבַתֵּר יוֹקִים לִיהַּ שְׁקָרָא, דְּהָא אַתְּ שׁ אַתְּ קָשׁוּט אִיהוּ, אַתְּ קָשׁוּט דְּאַבְהֶתֶן דְּאַתְיִיחְדוּ בַּהּ. קַ ר אַתְוּוֹן דְּאַתְחִזִּיאוּ עַל סְטָרָא בִישָׁא אַנוּן וּבַגִּין לְאַתְקִימָא נְטֻלֵי אַתְּ שׁ בְּגוּוִייהוּ וְהוּי קָשֶׁר. כִּיּוֹן דְּחִמָּאֵת הָכִי נְפַקְתָּ מִקַּמִּיהַּ.

עֲאֲרַת אַתְּ צ אֲמַרְהָ קַמִּיה, רַבּוֹן עֲלֵמָא נִיחָא קַמְךָ לְמַבְרֵי בִי עֲלֵמָא דְאַנָּא (ס"א דב') בִּי חֲתִימִין צְדִיקִים, וְאַנְתָּ דְאַתְקֵרִיאת צְדִיק, בִּי רָשִׁים דְכְּתִיב, (תהלים יא) כִּי צְדִיק יִי צְדָקוֹת אָהֵב, וּבִי יָאוֹת לְמַבְרֵי עֲלֵמָא. אָמַר לָהּ צְדִי, צְדִי אַנְתָּ, וְצְדִיק אַנְתָּ, אֲבָל אַנְתָּ צְרִיךְ לְמַהוּי טְמִירָא, לִית אַנְתָּ צְרִיךְ לְאַתְגַּלִּיאַ כָּל פְּךָ בַּגִּין דְּלֵא לְמִיחָב פְּתַחוּן פְּהָ לְעֵלְמָא. מָאי טַעְמָא לְ אִיהִי, אַתְיָא י' דְשֵׁמָא דְבְרִית קַדִּישָׁא וְרַכִּיב עֲלָהּ וְאַתְאַחַד בְּהֶדְהָ. וְרָזָא דָא

אֲמִ"ת וּלְבָרָא בִּי אַתְּ הַעוֹלָם. אָמַר לָהּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: רְאוּיָה אַתְּ וְזַכְאִית אַתְּ, אֲלֵא שְׂאִינְךָ פְדָאִית לְבָרָא בְּךָ אַתְּ הַעוֹלָם, הוּאִיל וְאַתְּ עֲתִידָה לְהִיּוֹת רְשׁוּמָה עַל מְצַחִי הַאֲנָשִׁים הַנֶּאֱמָנִים שְׁקִימוּ אַתְּ הַתּוֹרָה מֵאֲל"ף וְעַד תִּי"ו, וּבְרַשִׁם שְׁלָךְ יְמוֹתוֹ. וְעוֹד, שְׂאַתְּ חוֹתֵם הַמּוֹת. וְהוּאִיל וְאַתְּ פְּךָ, אִינְךָ פְדָאִית לְבָרָא בְּךָ אַתְּ הַעוֹלָם. מִיַּד יִצְאָה.

נְכַנְסָה הָאוֹת שׁ לְפָנָיו. אֲמַרְהָ לְפָנָיו: רַבּוֹן הַעוֹלָמִים, נוֹחַ לְפָנֶיךָ לְבָרָא בִּי אַתְּ הַעוֹלָם, שְׂבִי נִקְרָאתָ שְׁמֵךְ שְׂדִי, וְרְאוּי לְבָרָא אַתְּ הַעוֹלָם בְּשֵׁם קְדוּשׁ. אָמַר לָהּ: רְאוּיָה אַתְּ וְטוֹבָה אַתְּ וְאַמַּת אַתְּ, אֲבָל הוּאִיל וְהָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַזִּיוִּף נוֹטְלִים אוֹתְךָ לְהִיּוֹת עַמְהָם, אִינִי רוֹצֵה לְבָרָא בְּךָ אַתְּ הַעוֹלָם, שְׂכַדִּי שְׂלֵא יִתְקַיִם הַשְּׁקָר אֲלֵא אִם יִטְלוּ אוֹתְךָ ק ר . מִכָּאֵן, שְׂמִי שְׂרוֹצֵה לּוֹמַר שְׁקָר, יִטַּל יִסּוּד שֶׁל אַמַּת בְּהַתְחִלָּה וְאַחֲרַי כְּךָ קַיִם אַתְּ הַשְּׁקָר. שְׂהַרִי הָאוֹת שׁ הִיא אוֹת אַמַּת, אוֹת הָאֲמַת שְׂהַתְיַחְדוּ בַּהּ הָאֲבוֹת. ק' ר' הָאוֹתִיּוֹת שְׂנַרְאוּ עַל הַצַּד הַרְעָהֶם, וּכְדִי לְהַתְקִים נְטֻלוּ אַתְּ הָאוֹת שׁ בְּתוֹכָן וְנִהְיָה קָשֶׁר. כִּיּוֹן שְׂרָאָתְהָ כְּךָ, יִצְאָה מִלְּפָנָיו. נְכַנְסָה הָאוֹת צ' . אֲמַרְהָ לְפָנָיו: רַבּוֹן הַעוֹלָם, נוֹחַ לְפָנֶיךָ לְבָרָא בִּי אַתְּ הַעוֹלָם, שְׂאַנִּי [גיא שבי] חֲתוּמִים הַצְּדִיקִים, וְאַתְהָ שְׂנַקְרָאתָ צְדִיק רְשׁוּם בִּי, שְׂכַתוּב (תהלים יא) כִּי צְדִיק ה' צְדָקוֹת אָהֵב, וּבִי רְאוּי לְבָרָא אַתְּ הַעוֹלָם. אָמַר לָהּ: צְדִי, צְדִי אַתְּ וְצְדִיק אַתְּ, אֲבָל אַתְּ צְרִיכָה לְהִיּוֹת טְמוּנָה, אִינְךָ צְרִיכָה לְהַתְגַּלּוֹת כָּל כְּךָ פְדִי שְׂלֵא לְתַת פְּתַחוּן פְּהָ לְעוֹלָם.